

Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per JosemiE el dl., 13/11/2023 - 00:00

[Pr 31,10-13.19-20.30-31](#)

[1Te 5,1-6](#)

[Mt 25,14-30](#)

Estem, ja, molt al final de la ronda de celebracions de la litúrgia de la comunitat cristiana. Diumenge vinent serà el darrer diumenge d'aquest cicle. I l'acabarem, diumenge vinent, manifestant que Jesucrist és Senyor. El Senyor del món i la història. Rei de l'univers. I avui se'ns ofereix posar la mirada en els pobres, en celebrar la VII Jornada mundial dels pobres.

El lema d'aquesta Jornada, "*No apartis la vista de cap pobre*", ens és una ocasió de recordar-nos que en, aquest nostre món, els pobres són majoria. La gran majoria. Una ocasió de recordar-nos, de fet, que si hi ha enriquits, és a costa d'empobrits. I que nosaltres estem en la porció privilegiada del món.

Magnífica ocasió per prendre consciència de les desigualtats i les causes que les provoquen. Magnífica ocasió que ens mogui a viure una solidaritat real.

Hem llegit, avui, l'evangeli que coneixem com la paràbola dels talents i dels administradors. Prou sabem que l'Evangeli no és un tractat d'economia ni de finances. És la Bona Notícia de Déu al món. Jesús desvetlla al seus contemporanis diferents maneres de prendre's la vida. Diferents formes de situar-se. En el món, amb els altres, amb Ell, amb un mateix...

Jesús ho desvetlla als seus contemporanis, i a nosaltres, avui. A cadascú de nosaltres, cristians. I també a les nostres comunitats cristianes.

1.- Som agraciats!

Hem rebut diferents dons. Hem esta afavorits amb "talents": qualitats, habilitats, capacitats, ocasions, persones al nostre costat... Potser béns materials. Cadascú els seus, no tots ni els mateixos ni igualment. Però agraciats. Hem esta beneïts amb la bondat i la generositat d'un Pare que ens estima amb bogeria.

Primer de tot, hem d'aturar-nos a reconèixer-ho. Prendre'n consciència. Tots n'hem rebut. I molt!!! I, seguidament, agrair-ho. Que la consciència ens porti a l'agraïment. A viure la gratitud. Viure agraïment. Ben diferent de viure envejosament. O competitivament. O... Ben lluny les trampes enganyoses i mentideres de la no-humilitat. "*Jo no serveixo per a res*". "*Jo no puc fer res*". (Precisament, la humilitat és reconèixer la realitat!!). Tots hem rebut dons de Déu. Tots i totes.

2.-Som responsables.

Reconeixement, gratitud... i responsabilitat!!

Hem rebut tant, estem envoltats de molt bona gent, radicalment estimats ..., per posar-ho al servei dels altres. A disposició d'aquells als quals els en falta. Ai! com ens agrada posseir, pujar a pòdiums i lluir medalles!! Oblidem que ho hem rebut. Que som dipositaris. Administradors. Ho hem rebut per ajudar a viure al nostre voltant. Per fer-ho arribar a qui en necessita. Les nostres capacitats, habilitats, coneixements, bondat, paciència, salut, temps, alegria, béns, memòria, pau, estimació... són per compartir-los. No són possessió pròpia per a l'auto-gaudi. Som administradors. Rebut per compartir-ho. Solidàriament. Responsablement. Germans dels nostres germans. Responsables de que a ningú no li falti vida.

3.- Amb valentia i confiança.

"*Vaig tenir por i vaig amagar el talent...*" es defensa el "servidor inútil". El servidor que no serveix. (Ai! com recorda allò de que "*una Església que no serveix, no serveix per a res*"). Vaig tenir por. No vaig voler arriscar. Vaig preferir la passivitat i el no fer res. La seguretat bloquejant. Guardar-ho. Amagar-ho. Com si no en tingués... La por ens paralitza. Ens emmanilla. Ens bloqueja. Ens roba (ens deixem robar!!) el que som i el que hem rebut. Ens converteix en servidors que no serveixen. Inútils. Amb valentia i confiança els altres dos actuen com a administradors. Amb valentia i confiança Jesús ens envia a sortir a trobar aquells germans i germanes als quals servir. Amb els que compartir la vida. Amb valentia i confiança som cridats a ser Església en sortida. Hospital de campanya. Oferir la Bona Notícia i el nostres talents als servei dels altres. Amb valentia i confiança també alguna esgarrinxada ens en portarem.

¿O potser triarem ser porucs servents inútils?

ETIQUETES

POBRES AGRAÏMENT RESPONSABILITAT VALENTIA CONFIANÇA